

CLASICI
ROMÂNI

I. L. CARAGIALE
Momente și schițe

EDITURA
ANDREAS PRINT

CLASICI
ROMÂNII

I. L. CARAGIALE

Momente și schițe

EDITURA
ANDREAS PRINT

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CARAGIALE, ION LUCA

Momente și schițe / Ion Luca Caragiale - București:
Andreas Print, 2013

ISBN 978-973-8958-33-3

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE IVO PRINT
Petru Maior, 32, sector 1, București,
Tel./Fax: 021.22.20.767;
Tel. mob.: 0723.214.540; 0729.075.680
E-mail: ivo_print@yahoo.com
Site: www.editura-andreas.ro

ILUSTRĂȚII: VASILE OLAC

© Editura ANDREAS, București, 2017

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Copertă: Editura Andreas

Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU

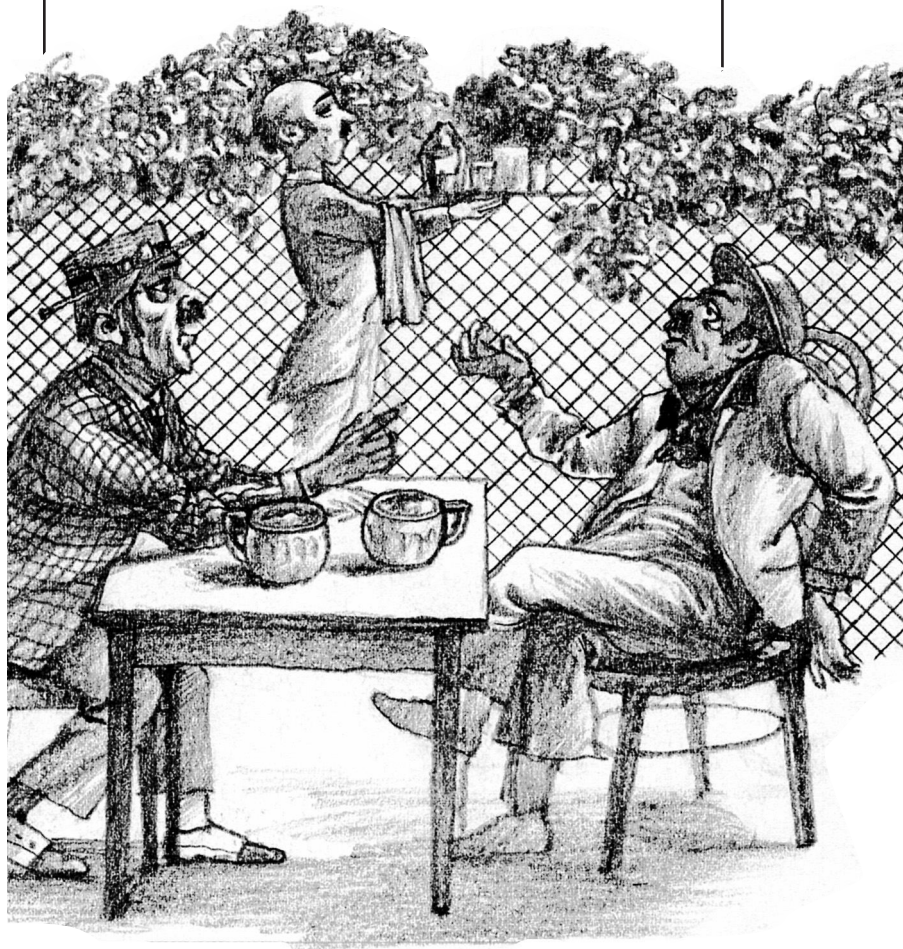
Bun de tipar: 09.03.2013; Coli de tipar: 11

Format (Z₆): 16/54x84 cm.

ISBN ISBN 978-973-8958-33-3

CLASICI
ROMĂNI

Din volume

DL GOE

Ca să nu mai rămâie repetent și anul acesta, mam'mare, mamișica și tanti Mița au promis tânărului Goe să-l ducă în București de 10 Mai.

Puțin ne importă dacă aceste trei dame se hotărăsc a părăsi locul lor spre a veni în capitală numai de hatârul fiului și nepoțelului lor. Destul că foarte de dimineată, dumnealor, frumos gătite, împreună cu tânărul Goe, așteaptă cu multă nerăbdare, pe peronul din urbea X, trenul accelerat care trebuie să le ducă la București. Adevărul e că, dacă se hotărăște cineva să asiste la o sărbătoare națională așa de importantă, trebuie să o ia de dimineată. Trenul în care se vor sui ajunge în gara de nord la opt fără zece a.m. D-l Goe este foarte impacient și, cu un ton de comandă, zice încruntat:

- Mam'mare, de ce nu mai vine?... Eu vreau să vie!
- Vine, vine acuma, puișorul mami! răspunde cocoana.
- Și sărută pe nepoțel; apoi îi potrivește pălăria.

Tânărul Goe poartă un frumos costum de marină, pălărie de paie, cu inscripția pe pamblică: *le Formidable*, și sub pamblică biletul de călătorie înfipt de tanti Mița că «așa țin bărbații biletul».

– Vezi ce bine-i șade lui, zice mam'mare, cu costumul de marinel?

- Mamișo, nu ți-am spus că nu se zice marinel?
- Da cum?
- Marinal...

– Ei! ziceți voi cum știți; eu zic cum am apucat. Așa se zicea pe vremea mea, când a ieșit întâi moda asta la copii – marinel.

– Vezi, că sunteți proaste amândouă? întrerupe tânărul Goe. Nu se zice nici marinal, nici marinel.

– Da cum, procopsitul? întrebă tanti Mița cu un zâmbet simpatic.

– Mariner...

– Apoi de! n-a învățat toată lumea carte ca d-ta! zice mam'mare, și iar sărută pe nepoțel și iar îi potrivește pălăria de mariner.

Dar nu e vreme de discuții filologice: sosește trenul – și nu stă mult.

Trenul este plin... Dar cu multă bunăvoință din partea unor tineri politicoși, care merg până la o stație apropiată, se fac locuri pentru dame. Trenul a plecat... Mam'mare își face cruce, apoi aprinde o țigară... Goe nu vrea să intre în cupeu; vrea să sadă în coridorul vagonului cu bărbații.

– Nu!... nu e voie să scoți capul pe fereastră, mititelule! zice unul dintre tineri lui d-l Goe, și-l trage puțin înapoi.

– Ce treabă ai tu, urâtule? zice mititelul, smucindu-se.

Și după ce se strâmbă la urâtul, se spânzură iar cu amândouă mâinile de vergeaua de alamă și scoate iar capul. Dar n-apucă să răspundă ceva urâtul, și mititelul își retrage îngrozit capul gol înăuntru și începe să zbiere:

– Mamițoo! mam'maree! tantii!

– Ce e? ce e? sar cucoanele.

– Să oprească! zbiară și mai tare Goe, bătând din picioare. Mi-a zburat palăria! să opreascăă!!!

Tot într-un timp, iacăță conductorul intră să vadă cine s-a suit de la stația din urmă.

– Biletele, domnilor!

Cucoanele arată biletele dumnealor, explicând d-lui conductor de ce nu poate și Goe să facă același lucru: fiindcă biletul

era în pamblica palăriei și, dacă a zburat pălăria, firește c-a zburat cu pamblică și cu bilet cu tot. Dar avea bilet...

– Parol! chiar eu l-am cumpărat! zice tanti Mița.

Conducătorul însă nu înțelege, pretinde bilet; dacă nu, la stația apropiată, trebuie să-l dea jos pe d-l Goe. Așa scrie regulamentul: dacă un pasager n-are bilet și nu declară că n-are bilet, i se ia o amendă de 7 lei și 50 de bani, și-l dă jos din tren la orice stație.

– Dar noi n-am declarat-o? strigă mamașa.

– Ce e vinovat băiatul, dacă i-a zburat pălăria? zice mam'mare.

– De ce-a scos capul pe fereastră? eu i-am spus să nu scoată capul pe fereastră! zice cu pică urâtul.

– Nu-i treaba dumitale! ce te-amesteci d-ta? zice tanti Mița urâtului...

– Uite ce e, cocoană, zice conducătorul, trebuie să plățiți un bilet...

– Să mai plătim? n-am plătit-o dată?

– Și pe d-asupra-un leu și 25 bani.

– Și pe d-asupra?...

– Vezi, dacă nu te-astâmperi? zice mamașa, și-l zguduie pe Goe de mână.

– Ce faci, soro? ești nebună? nu știi ce simțitor e? zice mam'mare.

Și, apucându-l de mână cealaltă, îl smucește de la mamașa lui, tocmai când trenul, clănțănind din roate, trece la un macaz. Din smucitura lui mam'mare într-un sens, combinată cu clătina-tura vagonului în alt sens, rezultă că Goe își pierde un moment centrul de gravitate și se reazimă în nas de clanța ușii de la cupeu. Goe începe să urle... în sfârșit, n-au ce să facă. Trebuie să se hotărască a plăti biletul, pe care are să-l taie conducătorul din carnetul lui. Păcat însă de pălărie!... Ce-o să facă d-l Goe la

București cu capul gol? și toate prăvăliile închise!... s-ar întreba oricine, care nu știe câtă grijă are mam'mare și câtă prevedere. Cum era să plece băiatul numai cu pălăria de paie? Dacă se întâmplă să plouă, ori răcoare? Și mam'mare scoate din săculețul ei un beret tot din uniforma canonierii «le Formidable».

– Te mai doare nasul, puișorule? întreabă mam'mare.

– Nu... răspunde Goe.

– Să moară mam'mare?

– Să moară!

– Ad' să-l pupe mam'mare, că trece!

Și-l pupă în vârful nasului; apoi, așezându-i frumos beretul:

– Parcă-i șade mai bine cu beretul?... zice mam'mare scuiipându-l să nu-l deoache, apoi îl sărută dulce.

– Cu ce nu-i șade lui bine? adaugă tanti Mița, și îl scuipe și dumneai și îl sărută.

– Lasă-l încolo! că prea e nu știu cum!... Auzi d-ta! pălărie nouă și biletul! zice mamița, prefăcându-se foarte supărată.

– Să fie el sănătos, să poarte mai bună! zice mam'mare.

Dar mamița adaugă:

– Dar pe mamița n-o pupi?

– Pe tine nu vreau! zice Goe cu umor.

– Așa? zice mamița. Lasă!... și-și acopere ochii cu mâinile și se face că plânge.

– Las' că știu eu că te prefaci, zice Goe.

– Ți-ai găsit pe cine să înșeli! zice mam'mare.

Mamița începe să râză; scoate din săculeț ceva și zice:

– Cine mă pupă... uite...! ciucalată!

Mamița pupă pe Goe, Goe pe mamița și, luând bucata de ciucalată, iese iar în coridor.

- Puișorule, nu mai scoate capul pe fereastră!...
- E lucru mare, cât e de deștept! zice mam' mare.
- E ceva de speriat, parol! adaogă tanti Mița.

Pe când Goe își mănâncă afară ciucalata, cucoanele se dau în vorbă de una, de alta... Trenul aleargă acuma despre Crivina către Periș.

– Ia mai vezi ce face băiatul afară, mamițo! zice mamița către mam' mare.

Mam' mare se ridică bătrânește și se duce în coridor:

- Goe, puișorule! Goe! Goe!
- Goe nicăieri.

– Vai de mine! țipă cocoana! Nu-i băiatul! Unde e băiatul!... s-a prăpădit băiatul!

Și toate cocoanele sar...

- A căzut din tren băiatul! Țațo, mor!

Dar deodată, cu tot zgomotul trenului, se aud bubuituri în ușa compartimentului unde nu intră decât o persoană.

- Goe! maică! Acolo ești?
- Da.
- Aide! zice mam' mare! ieși odată! ne-ai speriat!
- Nu pot! zbiară Goe dinăuntru.
- De ce?... te doare la inimă?
- Nu! nu pot...
- E încuiat! zice mam' mare, vrând să deschidă pe dinafară.
- Nu pot deschide! zbiară Goe disperat.
- Vai de mine! îi vine rău băiatului înăuntru!

CUPRINS

DIN VOLUME / 5

- D-1 Goe... / 6
Vizită... / 13
Five o'clock / 19
Amici / 25
Lanțul slăbiciunilor / 32
Căldură mare / 38
Bùbico / 44
Proces-verbal / 52
C.F.R. / 57
Mitică / 64
High-life / 71
Un pedagog de școală nouă / 77
Tren de plăcere / 91
Tempora... / 101
Triumful talentului... / 106

DIN PERIODICE / 113

- Bacalaureat / 114
Politică și delicatețe / 119
Dascăl prost / 125
Despre cometă (prelegere populară) / 131
Jertfe patriotice / 140
Cum să înțeleg țăranii / 145
Grămățici și mășcărici / 146
«Românii verzi» / 149
Grand Hôtel „Victoria Română“ / 155
La moși... / 161
Diplomație / 167

NOTE BIOBIBLIOGRAFICE / 172